

Sygn. akt II CNP 3/06

POSTANOWIENIE

Dnia 26 stycznia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jan Górowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 26 stycznia 2006 r.

skargi B. K. i M. K.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 5 października 2005 r.,

wydanego w sprawie z powództwa B. K. i M. K.

przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Okręgowemu w P.

o zapłatę,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 5 października 2005 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację powoda od oddalającego powództwo wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 21 kwietnia 2005 r.

W skardze sporządzonej osobiście powodowie wnieśli o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku sądu drugiej instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje od prawomocnego orzeczenia sądu kończącego postępowanie w sprawie wydanego począwszy od dnia 1 września 2004 r. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2005 r., I CNP 1/05 i uchwałę siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2005 r., której nadano moc zasady prawnej - dotychczas niepublikowane). Oznacza to możliwość wniesienia skargi od prawomocnych wyroków, nakazów zapłaty, postanowień co do istoty sprawy wydanych w postępowaniu nieprocesowym oraz od postanowień tzw. formalnych kończących postępowanie w sprawie.

Sporządzenie jednak skargi objęte zostało przymusem adwokacko - radcowskim. W postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez fachowego pełnomocnika także w zakresie czynności procesowych związanych z tym postępowaniem podejmowanych przed sądem niższej instancji, co wynika wprost z treści art. 87¹ § 1 k.p.c.

Skoro więc skargę wnieśli powodowie osobiście, to podlegała odrzuceniu (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).